

Skriftlig orientering for Folketingets Europaudvalg om miljø- rådsmøde den 15. juni 2015

Der er en klimasag på dagsordenen for miljørådsmødet den 15. juni. Det drejer sig om de internationale klimaforhandlinger. Sagen forelægges til orientering. Der henvises i øvrigt til det fremsendte samlenotat.

[internationale klimaforhandlinger]

Der er på rådsmødet lagt op til en politisk drøftelse af de internationale klimaforhandlinger. Drøftelsen finder sted umiddelbart efter forhandlingssessionen den 1.-11. juni i Bonn. Her skal embedsmændene arbejde på at forkorte den 90-siders lange forhandlingstekst samt begynde substansforhandlinger af en række udeståender i forhandlingerne.

Rådsmødet vil derfor være en god anledning til at gøre status på, hvor langt man kom i Bonn. Samt have en første drøftelse af, hvad EU skal kommunikere i de råds-konklusioner om EU's forhandlingsposition til COP21, som ventes vedtaget på et ekstraordinært miljørådsmøde i september.

EU bør klart kommunikere sine vigtigste prioriteter om, at der skal sikres

- en ambitiøs, juridisk bindende global aftale med

reduktionsforpligtelser for alle parter,

- et robust regelsæt til opgørelse og rapportering af parternes forpligtelser og
- en mekanisme, som gør det muligt at øge reduktionsindsatsen efter COP21.

EU bør endvidere fremhæve det, man allerede gør – og også vil gøre fremadrettet – særligt på klimafinansiering og klimatilpasning. EU har gjort sit hjemmearbejde ved rettidigt at fremlægge sit bidrag til den nye aftale. Nu peger pilen på de øvrige parter – særligt de store udledere.

Endvidere bør EU styrke sine alliancer med progressive ulande, som vil være afgørende for at lægge pres på de store udledere. Flere ulande er nervøse for ikke at kunne leve op til EU's ønsker til aftalen. Derfor bør EU forsikre dem om, at der skal stilles større krav til de største udledere og tages hensyn til de mindst udviklede lande.

Med godt seks måneder til COP21 er der således behov for at tænke strategisk og sikre, at EU's kommunikation er klar og tydelig.

Meget tyder dog på, at Paris-aftalen nok ikke bliver så ambitiøs, som man fra EU's side kunne ønske sig. Det betyder ikke, at EU skal slække presset i forhandlingerne. Men man bør være bevidst om, at der også efter Paris

vil være et stort arbejde med at øge ambitionsniveauet i aftalen.